

ЛІВИЦЬКИЙ Микола Андрійович (псевд. і крипт.: М. Лів-ий, Богдан Войнарович, Тиміш Сотниченко, В. Ткач, М. Платковський, М. Євшанський та ін.; 09 (22). 01. 1907, м. Жмеринка Вінн. пов. Поділ. губ., нині Вінн. обл. — 08. 12. 1989, м. Філадельфія, шт. Пенсильванія, похов. у м-ку Бавнд Брук, шт. Нью-Джерсі, США) — громадсько-політичний діяч. Син [Андрія](#) та [Марії Лівицьких](#), брат [Н. Лівицької-Холодної](#). Навч. у 1-й Укр. школі ім. Т. Шевченка (Київ). У листопаді 1920 разом із батьками емігрував до Польщі. Закін. Вищу торг. школу (Варшава). Голова Укр. студент. громади (засн. 1921), співред. її друк. органу — часопису «Студентський голос» (Варшава, 1927–28), перший кошовий студент. корпорації «Запоріжжя». Від 1931 — постій. секр. делегації уряду УНР при Лізі Націй і кер. філії Укр. пресового бюро в Женеві. Здобув ступ. магістра комерц.

наук у Женев. університеті. Вміщував публікації у ж. «Тризуб» (Париж) та часописі «Діло» (Львів). 1937 за дорученням голови уряду УНР в екзилі В. Прокоповича здійснив дипломат. поїздки до Німеччини, Чехо-Словаччини, Польщі, Австрії, Італії та Франції. 1938–39 проживав у столиці Карпат. України — м. Хуст (нині Закарп. обл.), де вивчав можливість залучення колиш. військовиків Армії УНР до організації ЗС новоствор. укр. держави. 1942 переїхав до Києва з метою налагодження політ. діяльності, однак був заарешт. ґестапо та відправлений до Польщі. Від 1945 мешкав у Німеччині, від 1984 — у США. Від 1946 — заступник голови, від 1951 — голова Укр. нац.-держ. союзу; водночас від 1949 — завідувач відділу преси й інформації, від 1954 — завідувач відділу закордон. справ Укр. нац. ради; 1967–89 — Президент УНР в екзилі. Багато статей Л. надрук. у зб. «Захід — Схід і проблематика поневолених Москвою націй» (Мюнхен, 1975), «ДЦ УНР в екзилі між 1920 і 1940 роками» (Філадельфія, 1984).

Рекомендована література

1. Помер Микола Лівицький, Президент УНР в екзилі // Свобода. 1989, 12 груд.;
2. Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі: Статті і мат. Філадельфія; К.; Вашингтон; 1993;
3. E. Wiszka. Prasa emigracji ukraińskiej w Polsce 1920-1939. Toruń, 2000;
4. Недужко Ю. В. Європейські політичні процеси та перспективи відродження незалежної демократичної України в працях Президента УНР в екзилі Микола Лівицького. Лц., 2004.

О. В. Вішка

Бібліографічний опис:

Лівицький Микола Андрійович / О. В. Вішка // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55407>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).